

Ikt. sz.: KUB-42/3-3/2022.

KUB-1/2022. sz. ülés
(KUB-1/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Külügyi bizottságának**
2022. május 18-án, szerdán, 13 óra 34 perckor
az Országház Delegációs termében (főemelet 40.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása</i> <i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	5
<i>Elnöki bevezető</i>	5
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt szóbeli kiegészítője</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	10
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt válaszai</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	28
<i>Az ülés berekesztése</i>	28

Napirendi javaslat

1. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Németh Zsolt (Fidesz), a bizottság elnöke

Balla Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Brenner Koloman (Jobbik), a bizottság alelnöke
Bartos Mónika (Fidesz)
Nacsa Lőrinc (KDNP)
Dr. Vadai Ágnes (DK)
Dr. Gurmai Zita (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Juhász Hajnalka (KDNP) megérkezéséig dr. Zsigmond Barna Pálnak (Fidesz)
Nacsa Lőrinc (KDNP) távozása után Balla Mihálynak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Fürjes Róbert bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt
Fekete-Győr András frakcióvezető (Momentum)

Megjelentek

Magyar Levente miniszterhelyettes, államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Dr. Sztáray Péter András államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Menczer Tamás államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 34 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Nagy tisztelettel köszöntöm a régi-új Külügyi bizottságot. Sokan maradtunk, de sok kollégánk érkezett, nagy tisztelettel köszöntöm őket. Név szerint szeretném köszönteni az új bizottsági tagok között Vadai Ágnest, hiszen ő most érkezett közénk, illetőleg átmenetileg tagunk Hoppál Péter úr, és köszöntöm Riz Gábort is a bizottság új tagjaként. Alelnöki pozíciójában pedig szeretném köszönteni Zsigmond Barna képviselő urat, illetőleg Brenner Koloman képviselő urat, alelnökként fognak dolgozni az elkövetkezendő időszakban, és szeretném megköszönni Balla Mihálynak, hogy folytatja a munkát, amit az elmúlt években, jó hosszú időszakban mellettem végzett, illetőleg Juhász Hajnalkát is szeretném köszönteni, bizonyára hamarosan ő is megérkezik majd. Köszöntöm továbbá Fekete-Győr András urat, a Momentum frakcióvezetőjét, aki a bizottsági ülésen az országgyűlési törvény 40. § (1) és (2) bekezdése alapján tanácskozási joggal vehet részt a tanácskozásunkon.

Továbbá szeretném tájékoztatni önöket, hogy Ritter Imre, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke azzal a kéréssel fordult hozzám, hogy Akopjan Nikogosz örmény nemzetiségi szószóló, Rónayné Slaba Eva Maria lengyel nemzetiségi szószóló, illetőleg Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló rendszeresen részt vehessen a Külügyi bizottság ülésén.

Szeretném köszönteni miniszter urat a meghallgatásán, nem először, de reméljük, hogy nem is utoljára. Bízunk abban, hogy az a színvonalas és gyümölcsöző együttműködés, ami jellemezte az elmúlt években a miniszter úr, illetőleg a bizottságunk munkáját, folytatódik a jövőben is. Szeretném szintén köszönteni az államtitkárjelölteket és államtitkárokat - akik egyidejűleg hasonló cipőben járnak, mint miniszter úr, hiszen régiak és újak egyszerre -, Magyar Leventét, Sztáray Pétert, illetőleg Menczer Tamás képviselő urat, akit immáron képviselőtársunkként is köszönhetek.

Tisztelt Bizottság! A helyettesítések érdekében bejelentem, hogy Juhász Hajnalkát Zsigmond Barna Pál helyettesíti, amíg megérkezik. Technikai információ, hogy a határozathozatal kézfelemeléssel történik. Hozzászólási szándékuk kézfelemeléssel történő jelzése esetén pedig legyenek szívesek a padokban található csíptető mikrofonokat használni, megnyomva a kezelőfelületen a bal szélső gombot.

A napirendet megküldtem, fölteszem szavazásra: ki támogatja a napirendet, képviselőtársaim? (Szavazás.) Egyhangú.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Elnöki bevezető

Az 1. napirendi pontunk Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása. Tájékoztatom a bizottságot, hogy Szijjártó Péter kinevezés előtti meghallgatására az Országgyűlés elnökének felkérése alapján kerül sor, tekintettel arra, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr a miniszteri tisztségre javasolt személyek kinevezés előtti bizottsági meghallgatását kezdeményezte a házelnöknél. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Elsőként miniszter úrnak fogom megadni a szót, ezután a képviselői kérdések, hozzászólások következnek. Az új

bizottsági tagokat tájékoztatom, hogy a kialakult gyakorlat szerint a kérdéseket összegyűjtjük, majd viszonyválaszra visszaadom a szót miniszterjelölt úrnak, végül pedig a bizottság dönt a miniszterjelölt kinevezésének támogatásáról.

Felkérem Szijjártó Péter miniszterjelölt urat, hogy ismertesse a tárca tevékenységére vonatkozó elképzeléseit. Miniszter úr, parancsoljon!

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt szóbeli kiegészítője

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm az elnök urat, a bizottság tagjait, képviselőtársaimat. Megtiszteltetés, hogy immár harmadszor ülhetek itt önök előtt és vehetek részt miniszterjelölti meghallgatáson. A mai napon ez a negyedik bizottság, ahol van szerencsém előadni a terveimet, tekintettel arra, hogy a kormányzati struktúra változásából fakadóan az eddig szokásos Külügyi, Nemzeti összetartozási és Gazdasági bizottságon túl a fenntartható fejlődéssel foglalkozó bizottságban is számot kellett adni a terveimről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt tizenkét esztendő, amit kormányzással töltöttünk, az Európában, de igazából az egész világon nyugodtan nevezhető a válságok korának. Ha csak a magunk közelmúltbeli történelmét nézzük, akkor pénzügyi válság hatásaival, természeti katasztrófákkal, egészségügyi vilájárvánnyal, annak nyomán kialakuló gazdasági krízissel, migrációs nyomással kellett szembenézni, és amikor talán azt hittük volna az idei év elején, hogy úgy nagyjából túl vagyunk a nehezén, akkor kitört a háború a szomszédságunkban. Nos, mindezek alapján azt gondolom, hogy nem számítható vagy nem mondható túldramatizálásnak az a megállapítás, hogy a következő évek és évtizedek is a veszélyek, a válságok és a kihívások korát hozzák el Európa és talán az egész világ és benne Magyarország számára.

Ez a megállapítás most nem pusztán egy ilyen politikatudományi, elméleti okoskodás kategóriájába tartozik sajnos, hanem amikor a veszélyekről beszélünk, akkor valós fizikai veszélyeket értünk alatta. Azt gondolom, hogy az elkövetkezendő időszakban biztonsági kihívásokkal kell majd szembenéznünk a fizikai biztonságunk tekintetében, a gazdasági biztonságunk tekintetében, az energiaellátás vonatkozásában és az egészségünk vonatkozásában is.

Az elmúlt tizenkét esztendőben ezeket a kihívásokat és a válságokat sikeresen tudta kezelni Magyarország. Ezekről a válságokról általánosságban elmondható, hogy mindig erősebben jött ki az ország ezekből a válságokból, mint ahogyan belekerült. És ha arra a kérdésre keressük a választ, hogy mi volt a kulcsa a sikeres válságkezeléseknek, akkor azt gondolom, mindenképpen azt kell mondani: az, hogy soha nem adtuk fel a nemzeti érdek elérésére vonatkozó törekvéseinket, minden egyes döntésünknel a válságok kezelése során a nemzeti érdek szolgált első számú és legfontosabb szempontként.

A szomszédunkban kirobbant háború előtt is a nemzetközi tér meglehetősen konfliktusos volt. Emlékezhetünk az Egyesült Államok és a Kínai Népköztársaság közötti alapvetően gazdasági, kereskedelmi típusú vitákra, de érezhető volt az Oroszország és az Egyesült Államok, Oroszország és az európai uniós országok közötti kapcsolat megrendülése is. Az is világos volt, hogy a vilájárvány nyomán előállt világgazdasági válság egy teljesen új világpolitikai és világgazdasági időszámítás kezdetét jelentette. Ennek az új világrendnek a még gyorsabb, még drámaibb kialakulásához járul most hozzá a szomszédunkban kitört háború. Ez abból a szempontból egy még újabb világrendet hoz létre, hogy a sokak által hosszú ideig, de már egyre kevésbé remélt kulturált Kelet-Nyugat-együttműködés helyett - amit korábban úgy hívtak, hogy Lisszabontól Vlagyivosztokig vagy a még bátrabbak

Vancouvertól Vlagyivosztokig - sajnos arra kell berendezkednünk, hogy hosszú ideig egy Kelet-Nyugat-szembenállás, sőt egy éles Kelet-Nyugat típusú konfliktus fogja meghatározni a mindennapi működésünket.

Ennek van öt fontos következménye, amely öt fontos következmény kötelelességeket ró ránk. Azt gondolom, hogy ennek a hosszú távon kialakulni látszó Kelet-Nyugat-konfliktusnak egyik következménye a fizikai biztonsági helyzet romlása és szinte teljes törékennyé válása. A második következménye egy állandósuló energiaellátási krízis globális mértékekben. A harmadik egy élelmiszer-ellátási válság szintén a világ nagy részén. A negyedik egy kényszer arra, hogy az eddig jól bevált kereskedelmi útvonalak újratervezésre kerüljenek; az ötödik pedig, hogy egy teljesen új globális gazdasági beszállítási rendszer létrehozására van szükség.

Azt gondolom, hogy ezek a következmények mind-mind komoly kockázatot jelentenek az egész európai kontinens biztonsága és versenyképessége szempontjából, és magukban hordozzák megfelelő válaszok híján esetlegesen a kontinens további gyengülését. De most ebből az öt következményből mi következik Magyarországra?

Azt gondolom, elsősorban annak kötelessége, hogy megvédjük az eddigi eredményeinket, megvédjük az országot, és megvédjük a jövőnket is. Ebből meg az fakad, hogy ezentúl is a külpolitikai döntéshozatalt a nemzeti érdekérvényesítésre kell alapítani, tehát a külpolitikánk alapja továbbra is a nemzeti érdekérvényesítés marad. Azt gondolom, hogy ez a helyes út, hiszen a választás eredménye egyértelműen megerősítette a kormány politikáját, amelynek nyilván integráns része a külpolitika is, legalábbis ezt a választási eredményt azért másként olvasni viszonylag bonyolult lenne. Bár a mai bizottsági meghallgatásomon néhányan azért tettek erre kísérletet, akik azt mondták, hogy a választási eredményből a kormánnyal való elégedetlenség volt kiolvasható. No, de mindegy, mert ez nem ebben a bizottságban történt.

Tehát itt van ez az öt következmény, az öt következményből fakadó kötelelességekről hadd mondjak néhány gondolatot önöknek, hogy én ezt hogyan látom. A fizikai biztonsági helyzetünk romlásából fakadóan szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a szomszédságunkban zajló háború nyomán nekünk a fő célkitűzésünk továbbra is az, hogy abból ki kell maradnunk. Nekünk a legfontosabb az, hogy Magyarország és a magyar emberek biztonságát meg tudjuk védeni, és közben kerüljük el azt, hogy bárki is a magyar emberekkel akarja megfizettetni annak a háborúnak az árát, amelynek a kirobbanásához a magyar embereknek semmi köze nem volt. Ezért fenntartjuk azt a döntésünket, hogy nem szállítunk fegyvert, és nem is engedjük át közvetlenül Ukrajna területére a fegyverszállítmányokat hazánk területén keresztül. Támogatjuk a NATO álláspontját, amely úgy szól, hogy mindent el kell követni annak érdekében, hogy ne jöhessen létre közvetlen összeütközés, közvetlen konfliktus a NATO és Oroszország között, és hogy mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy elkerüljük a háború továbbterjedését Ukrajna határain túlra.

Természetesen különbséget teszünk a támadók és a megtámadottak között. Az orosz katonai agressziót elítéljük és kiállunk Ukrajna mellett. Kiállásunknak elég komoly jele az, hogy több mint 700 ezer menekültet engedtünk be Magyarországra, a menekülteket ellátjuk. Ha a jövőben a számuk növekedni fog, márpedig úgy tűnik, hogy sajnos rövid távon mindenképpen növekedni fog, akkor őket is be fogjuk fogadni. Megközelíti a 2000 tonnát a Magyarországról Ukrajna területére küldött humanitárius segély mértéke. A Nemzetközi Vöröskereszt - kihasználva azt, hogy a magyar-ukrán határ átlépése biztonságos - Magyarországról működteti az Ukrajna ellátásához szükséges logisztikáját, míg a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet Lvivben állította föl a központját.

Tájékoztatom önöket arról, hogy az elmúlt héten, illetve az azelőtti héten Varsóban a donorkonferencián újabb vállalást tettünk 37 millió euró értékben. Ennek

keretében készen állunk iskolák és kórházak újjáépítésében részt venni, a belső menekültek elhelyezését támogatni, ezer ösztöndíjjal segíteni a felsőoktatási tanulmányaikat kényszerűen abbahagyó, Ukrajnában élő fiatalokat. Felajánlottuk a magyar speciális gyermekkórházi ellátási kapacitásainkat és az ukrán katonák ellátásához szükséges kórházi kapacitást is határ nélkül, már úgy értem, hogy felső határ nélkül.

A második következmény az energiaellátási válság globálisan. Itt szeretném elmondani önöknek, hogy 2010 óta nagyon komoly beruházásokat hajtottunk végre annak érdekében, hogy diverzifikáljuk Magyarország energiaellátását mind az energiaforrások, mind a szállítási útvonalak tekintetében. Mikor elkezdünk kormányozni, akkor két szomszédos országgal voltunk összekötve a földgázvezeték-rendszerek tekintetében, most össze vagyunk kötve hattal. Akkor volt egy hosszú távú gázvásárlási szerződésünk, most van kettő, az első olyan, amelyet nem orosz szállítóval kötöttünk.

Mi mindent megtettünk annak érdekében, hogy Magyarország diverzifikálni tudja az energiaforrásait, de sajnos a szövetségeseinktől semmi támogatást nem kaptunk ehhez, hiszen a fekete-tengeri, romániai földgázmező kitermelését hosszú ideig ígérő amerikai konzorcium is elhagyta a térséget, dacára annak, hogy mi a románokkal közösen már a gázvezeték is megépítettük, és a Krk-ön létrehozott LNG-terminál legnagyobb ügyfelei pedig mi vagyunk. A kőolajszállítás tekintetében is egy teljesen egészségesen diverzifikált rendszerünk van, hiszen két eltérő földrajzi irányból, két eltérő forrásból 20 százalékos különbségű szállítási kapacitással rendelkezünk.

Ugyanakkor az Európai Bizottság rendkívül súlyos problémákat okozó javaslatot tett le az asztalra. Az olajembargóról szóló javaslat a jelenlegi formájában felér egy atombomba csapásával a magyar gazdaságra nézve - tekintettel arra, hogy az Oroszországból érkező szállítási irány kiiktatásával fizikailag válik lehetetlenné annyi kőolaj beszerzése, amennyi Magyarország, illetve a magyar gazdaság működtetéséhez szükséges -, és mind gazdaságilag, mind környezetvédelmi szempontból megmagyarázhatatlan beruházásokra lennének rászorítva. 550 millió euróba kerülne a magyar finomítók átállítása arra, hogy nem orosz forrásból származó kőolajat tudjon finomítani a mostanihoz hasonló mennyiségben. 200 millió euróba kerülne a horvátországi Adria-vezeték kapacitásának a növelése, ami nem a mi országunk területén van, tehát nem pontosan látjuk, hogy erre milyen garanciát tudnánk kapni, és akkor így el lehetne költeni 750 millió eurót csak azért, hogy 55 százalékkal nőjön az üzemanyag ára Magyarországon. Ez egy megmagyarázhatatlan beruházás volna.

Az Európai Bizottságtól várjuk ennek a problémának a megoldását, amely nemcsak ezen két beruházásra vonatkozik, hanem arra is, hogy hogyan gondolják kompenzálni, hogyan gondolják elkerülni azt a helyzetet, hogy Magyarországon egy 55 százalékos üzemanyagár-növekedést okozzanak ezek a beruházások. Ez is megoldható a magyar energiaellátási rendszer komplett átstrukturálásával, aminek a költsége 15 és 18 milliárd euró között van.

Most úgy látjuk az eddigi tárgyalások alapján, hogy nem reális, hogy ilyen megoldási javaslatot kapunk, ezért én hétfőn is a külügyminiszteri tanácsülésen jeleztem a főképviselőnek, hogy ha annyira be akarja vezetni az Európai Bizottság a szankciókat a kőolajszállításra, akkor talán vezesse azt be a tengeri szállításokra, hiszen az Oroszországból Európába irányuló kőolajszállítások döntő többsége tengeri útvonalon érkezik Európába. Tehát az általuk kívánt vagy vélt hatást ezzel is el lehet érni, és akkor nem okoznak károkat azoknak, akik semmilyen módon nem hibáztathatók ennek a háborúnak a kirobbanásáért.

A harmadik következmény az élelmiszer-ellátási válság. Az sajnos abból adódik, hogy Oroszország és Ukrajna a világ legnagyobb gabonaexportőrei közé tartoznak, és az exportkapacitásaik és exportálási lehetőségeik most nyilván jelentős mértékben visszaestek. Az élelmiszer-ellátási válság nyilvánvalóan a világ azon területein okoz különös nehézségeket, amelyek amúgy is törékenyek, nehéz helyzetben vannak. Egy-egy élelmiszer-ellátási válság szélsőséges ideológiák és a terrorizmus elterjedéséhez vezethet, ami nyilvánvalóan Európa szomszédságában az Európába irányuló migrációs hullámok első számú kiváltó oka. *(Dr. Juhász Hajnalka megérkezik az ülésre.)*

Ezért természetesen a következő években is fontos feladatunk lesz a szigorú határvédelem fenntartása. Természetesen Ukrajna felől minden menekültet beengedünk, hiszen ez a kötelességünk - hova mehetnének szegények, ha nem a szomszédos országokba? -, de a délről érkező illegális bevándorlóknak természetesen megálljt parancsolunk a határon, hiszen nekik nincsen joguk bejönni Magyarországra, hiszen ők békés országok tucatjain, legalábbis sok békés országon keresztül haladnak, és a nemzetközi jog semmilyen módon nem biztosítja számukra a határsértés jogát két biztonságos ország között. Sajnos a helyzet drámaiságát mutatja az a tény, hogy 2016 óta az idei esztendő első negyedében mérték vagy vették számba a legnagyobb migrációs nyomást Európa déli határain.

A negyedik következmény a szállítási, kereskedelmi útvonalak módosítására vonatkozó kényszer. Ez nyilvánvalóan felértékeli a Belgrád-Budapest közötti vasútvonal felújítását, hiszen az eddigi, Ukrajnán keresztüli szárazföldi szállítási irányok teljes mértékben ellehetetlenülnek. A Távol-Keletről Európa nyugati felébe szánt áruk nagy része görög kikötőkbe tud megérkezni tengeri útvonalon, onnan a Nyugat-Európába történő szállítás nyilván a leggyorsabb útvonalon kell hogy megtörténjen. Ebbe a versenybe szálltunk be. A trieszti kikötőben vásárolt területünk fejlesztésére is készen áll a koncepció, és amint a beadott engedélykérelmeinkre megkapjuk a pozitív válaszokat az olasz hatóságoktól, akkor meg tudjuk kezdeni az építkezéseket, és a debreceni repülőtéren is egy nagy fejlesztésbe vágunk bele, amely alapvetően a debreceni térség teherszállítási igényeit fogja kielégíteni, hiszen ne felejtjük el, nagyon komoly beruházások érkeznek ebbe a térségébe Magyarországnak.

És végezetül a beszállítói láncok teljes globális átstrukturálása kapcsán fontos, hogy ezen láncok lerövidítésére törekvő vállalatok esetében tudjunk megfelelő alternatív helyszíneket kínálni itt, Magyarországon. Be kell látnunk, hogy ma a nagy beruházások tekintetében már inkább Keletről, mint Nyugatról fújják a passzátszelet. 2007-ben, tehát 15 évvel ezelőtt a világon végrehajtott összes beruházás 81 százalékát finanszírozták nyugati tőkéből, 19 százalékát keleti tőkéből. Tetszik, nem tetszik, ma ez az arány úgy néz ki, hogy 70 százalék keleti, 30 százalék nyugati tőke. Ez nyilvánvalóan komoly összefüggésben van azzal, hogy a világ talán legnagyobb iparága, az autóipar egy forradalmi megújuláson megy keresztül világszinten. Ezt a forradalmi megújulást nagy távol-keleti vállalatok vezénylik, akik egyre nagyobb mértékben jönnek ide, Európába, hiszen az európai piacokat szeretnék kielégíteni. Itt kifejezetten sikeresek voltunk az elmúlt időszakban, hiszen 2019-ben, '20-ban és '21-ben is egy-egy keleti országból jött a legtöbb beruházás hazánkba, kétszer Koreából, egyszer pedig Kínából, ezeken kívül pedig a japán és az indiai gazdaság is egyre növekvő erőt képvisel.

Végezetül pedig, elnök úr, szeretném egy mondat erejéig megemlíteni azt, hogy a háború Ukrajnában felértékeli a regionális biztonsági környezet iránti figyelmünk jelentőségét, ezért a nyugat-balkáni irányú európai integrációs folyamatokat továbbra is nekünk nagy erővel kell támogatnunk, hiszen most nagy a kísértés arra Brüsszelben, hogy ezt végleg leejtsék a napirendről. Számunkra a déli szomszédság stabilitása, békéje, nyugalma, fejlődése nemzetbiztonsági és nemzetstratégiai érdek is. Ezért a nyugat-balkáni bővítés továbbra is a magyar külpolitikai gondolkodás egyik

központi eleme lesz, segíteni fogjuk a Nyugat-Balkán országait az európai integrációs folyamatokban, miközben pedig természetesen kitartunk azon álláspontunk mellett, hogy az Európai Unió külpolitikájára vonatkozó döntéseket csak és kizárólag egységes döntésekkel lehet meghozni.

Elnök úr, köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket, és állok a képviselőtársaim rendelkezésére.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr, pár kérdést megindított bennem. Az első az új világrendre vonatkozó felvetése. Szemmel láthatóan azért egy olyan hatalmi átrendeződés kellős közepén vagyunk, ami érinti nemcsak Oroszországot, Európát, de érinti Amerikát is, érinti Kínát is, a világ meghatározó szereplői közötti erőviszonyokat. Azt szeretném föltenni kérdésként, hogy ez hogyan hat Európára, a magyar-európai kapcsolatokra. Az az egység, ami az elmúlt időszakban tapasztalható volt - hiszen öt csomagot egységesen fogadtunk el -, mennyire tekinthető átmenetinek, és mennyire tekinthető talán egy hosszabb távú tendenciának, hogy az Európai Unió képes egységesen megnyilvánulni, összeszedni magát, egységes hangon szólni? A hatodik csomag ebből a szempontból egy meglehetősen fontos kérdés. Ha nagyon le akarom egyszerűsíteni a kérdést, miniszter úr, akkor lesz-e hatodik csomag, és milyen feltételekkel lehet hatodik csomag ebben az előttünk álló időszakban?

A másik kérdés, ami a háborúval összefügg, az Oroszország jövőbeli szerepére vonatkozik. Úgy tűnik, hogy Oroszország, ahogy ezt Putyin elnök nagy ívű beszédében most két alkalommal is kifejtette, vissza kíván térni a jaltai rendszerhez. Vagy mondhatnám úgy is, hogy a Breznyev-doktrínát vette újra elő Oroszország, holott a történelem azért - hála istennek! - az elmúlt évtizedekben ezt meghaladta, és elindult a helsinki folyamattal valami más. Az a kérdés, hogy a jövő lehet-e újra Jalta Oroszország és Európa viszonylatában, vagy pedig ragaszkodunk a helsinki szellemiséghez. Oroszország helye ebben a nemzetközi rendszerben, illetve Oroszország és Európa kapcsolata egy kulcsfontosságú kérdés, erre irányulna a második kérdésem.

A harmadik kérdés Ukrajnát illeti, és azt hiszem, nagyon örvendetes, hogy miniszter úr előállt Varsóban azzal a javaslattal, amivel. Volt egy csomag, és ez nagyon fontos üzenetértékkel bírt, mint ahogy azt hiszem, az elmúlt napokban nagyon fontos volt a miniszterelnök úr beszéde, illetőleg Novák Katalin köztársasági elnök úrnak a beszéde (*Jelzésre:*), elnök asszonynak a beszéde az ukrán barátaink szempontjából. Egy kérdést szeretnék Ukrajna vonatkozásában kiemelten föltenni, ez pedig az Ukrajnában elkövetett háborús bűnök kérdése. Hogyan közelítjük meg a háborús bűnök kérdését? Van-e ezzel kapcsolatban egy letisztult álláspontunk? Nagy jogászok, nemzetközi jogászok vitatkoznak ebben a kérdésben, ami talán iránymutató lehet számunkra.

A negyedik fontos vonatkozás a NATO-t érinti. Finnország tegnap döntött arról, hogy a NATO-hoz csatlakozni kíván, mint ahogy Svédország is hasonlóképpen gondolkodik. Júniusban NATO-csúcstalálkozó lesz, azt hiszem, hogy ilyen szempontból időben vagyunk. Hadd kérdezzem meg miniszter urat az ügyvel kapcsolatban a magyar álláspontról. És érinti Lengyelországot és a Baltikumot is, hiszen meglehetősen érzékenyen reagáltak az elmúlt időszakban a háború ügyére ezek az országok. Külügyminiszter-helyettes urat fogadtuk Zsigmond Barna alelnök úrral Lengyelországból a napokban, és a már említett köztársasági elnöki látogatás is nagyon nagy hangsúlyt helyezett erre, és érinti ez a V4-kapcsolatainkat is, V4-elnökséget látunk el. Új helyzet van azáltal, hogy a választások véget értek, milyen lépéseket lát szükségesnek miniszter úr a lengyel, illetőleg a V4-viszonylatban a közeljövőben?

És végül a román kérdésekre térnék rá, energetika kapcsán említette, hogy a fekete-tengeri gázmező kérdése lekerült a napirendről. Lekerült a napirendről? Nem lenne-e rendkívül nagy jelentősége annak, hogy a Neptun Deep-projektet megpróbáljuk újra életre kelteni, és a magyar-román kapcsolatokban egy olyan energiadiverzifikációs kezdeményezéssel élénk, ami talán az egész térség számára jelenthetne valamit, és Magyarországot pedig egyfajta elosztási pozícióba is segíthetné? Hiszen ennek a magyar-román kezdeményezésnek talán soha nem volt nagyobb aktualitása, mint most, amikor ilyen élesen vetődik föl az energiával való ellátásunk kérdése.

Kérném szépen a képviselőtársaimat, hogy tegyék fel a kezüket és jelezzék nekem, hogy ki kíván szólni. *(Jelzésre:)* Elsőként Brenner Koloman jelentkezett, aztán haladunk tovább. Alelnök úr!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm miniszter úr részletes ismertetését is. Első kérdésként azt szeretném feltenni miniszter úrnak, hogy tavaly év végén az év végi szokásos meghallgatásán azt a kérdést feltettem önnek, hogy nem érzi-e úgy, hogy hazánk külpolitikai egyensúlya az elmúlt évtizedben kissé elbillent, és túl szoros kapcsolatot alakított ki olyan autoriter jellegű államokkal, mint Oroszország, Kína, Törökország. Azt hiszem, hogy ez a putyini Oroszország agressziója után a szomszédos Ukrajnával szemben egy teljesen más fénytörést kapott azóta. Azért is kérdezném ezt, mert ahogy elnök úr is kérdésében utalt rá, ez nagyon komolyan rányomta bélyegét a hazánk nemzeti érdeke szempontjából kiemelten fontos visegrádi együttműködésre, különös tekintettel a lengyel-magyar relációra. Szeretnék rákérdezni erre a miniszter úrnál úgy is, mint a magyar-lengyel IPU baráti tagozat tagja, és mint olyan politikus, aki ezt a relációt kiemelten a szívemen viselem.

Egyetértek miniszter úrral abban, hogy a regionális együttműködés kiemelten fontos lesz az elkövetkezendő években is. Szintén meg szeretném kérdezni, hasonló nyomvonalban gondolkodván, hogy a magyar-horvát kapcsolatok alakulását hogyan tervezi a jelenlegi eléggé mélypontra lévő szintről újra annak megfelelően továbbfejleszteni, amit a közös történelmünk, azt hiszem, megérdemel.

A következő kérdésem az energiabiztonsági részre vonatkozik miniszter úr expozéjában. Azzal teljesen egyetértve, hogy megtörténtek bizonyos diverzifikációs törekvések, ahogy azt miniszter úr nagyon helyesen elmondta, én arra szeretnék rámutatni, hogy ugyanakkor az energiamixben a nem fosszilis energiaforrásokra a mi véleményünk szerint nem fordított az elmúlt tizenkét évben a kormányzat megfelelő súlypontot. Itt kimondottan az én szívemen viselt szélenergiára hadd utaljak, hiszen 2011 óta az önök kormányának a döntése alapján nem lehet új szélenergiát létesíteni. Miniszter úr jól tudja, hogy különösen nálunk, a soproni régióban mi mindig tudjuk, honnan fúj a szél, észak-nyugati irányból és folyamatosan; ez még Győrben is igaz, miniszter úr, egyébként, bocsásson meg, és a Mosoni-síkságon meg kimondottan, tehát azt gondolom, hogy itt lett volna tennivaló, hogy a geotermikus energiáról ne is beszéljek. Tehát azt gondolom, hogy hazánk energiabiztonsága szempontjából itt nagyon komoly lépésekre lenne szükség.

Paksra kitérve ebben az összefüggésben: a Jobbik modern konzervatív pártként abszolút nem energiaszkeptikus az atomenergia tekintetében, viszont a jelenlegi biztonságpolitikai helyzetben Paks II. megépítését aggályosnak tartjuk, viszont mindenképpen megfontolásra ajánlanánk Paks I. meghosszabbítását modern technológiával, illetve a francia fél javaslatát is megfontolásra alkalmasnak tartjuk a kisebb méretű atomerőművek tekintetében, amely most elég komoly hangsúlyt kapott európai szinten is.

Az utolsó kérdésem pedig az európai uniós ügyekre vonatkozik, hogy a munkamegosztás Navracsics miniszter úrral vagy akár még Varga miniszter asszonnyal is az új kormánystruktúrában hogy fog kinézni, hiszen itt azért vannak átfedések, azt gondolom, és erre vonatkozóan szeretném miniszter úr tájékoztatását kérni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Először is engedje meg, hogy megköszönjem az elmúlt években végzett munkájukat önnek is és a munkatársainak is, államtitkár urakra is mindig számíthattunk, és ez remélem, hogy a jövőben is így lesz. Ezt köszönöm eddig is, és nyilván szeretnénk a továbbiakban is ezt a jó munkakapcsolatot fenntartani.

Két kérdésem lenne. Az egyik, hogy - a magyar állam vásárolt egy szállítókapacitásokkal rendelkező repülőgépet - beváltotta-e ez a hozzáfűzött reményeket, mit tudunk róla, milyen missziókat teljesít, és hogyan folytatódik ennek a munkája? Hiszen lehet, hogy most, amikor az ellátási láncok egyáltalán nem zavartalanok, akkor felértékelődik ennek a szállítókapacitásnak a szerepe Magyarországra számára.

A másik kérdésem pedig Afrika vonatkozásában lenne, különösen is a szubszaharai térségre vonatkozóan. Nemcsak migrációs jelleggel, nemcsak gazdasági jelleggel, biztonsági kérdésekben is nagyon fontos a szubszaharai térség, az afrikai partnerség. Nem biztos, hogy úgy, ahogy a nyugati világ, kioktatási alapon, hanem inkább a kölcsönös tisztelet alapján érdemes megközelíteni ezeket az országokat. A kormány elkészített a Covid-válság elején egy Afrika-stratégiát, amit keresztbevett a járvány. Azt szeretném kérdezni: hogyan áll az Afrika-stratégia végrehajtása, mire számíthatunk majd a jövőben? Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Vadai Ágnes képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Filozofikus kérdések helyett inkább ilyen nagyon konkrét kérdéseket szeretnék önnek föltenni. Az első kérdésem, hogy lett-e már elég ideje arra, hogy megfontolja, hogy visszaadja a Barátság érdemrendet, azt a bizonyosat, amelyre oly büszke, és amelyet 2021 decemberében kapott, amely dátum abból a szempontból lényeges, hogy ekkor ön már tisztában volt azzal, hogy az orosz titkosszolgálatok végzetesen kompromittálták az ön által vezetett minisztérium informatikai rendszerét.

Ehhez kapcsolódik a kérdésem: tudott-e ön arról, hogy egyébként az oroszok feltörték a Külügyminisztérium titkosított hálózatát is? Ha tudott róla, akkor milyen intézkedéseket tett ennek érdekében? Hiszen azt hiszem, hogy a kibervédelem, a kiberbiztonság - talán ebben nincs közöttünk vita - rendkívül fontos, különösen korlátozott terjesztésű és minősített magyar és NATO-s, EU-s dokumentumok tekintetében. Ha nem tudott erről, akkor ennek mi volt az oka, és ki a felelős azért, ami ezzel kapcsolatosan a Külügyminisztériumban történt? És nyilvánvalóan ez nemcsak a múltra vonatkozó kérdés, ez a jövőre vonatkozó kérdés is, hiszen a Külügyminisztériumban olyan információkat tárolnak, amelyek nemcsak magyar vonatkozásúak, hanem szövetségi vonatkozásúak is. Ezeknek a védelme eminens érdeke Magyarországnak.

Ehhez kapcsolódna a következő kérdésem. Ön tavaly decemberben még arról beszélt a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén, hogy az Információs Hivatal Közép-Európa legerősebb hírszerző szolgálata lesz, a legerősebb hálózatot fogja kiépíteni a

szervezet. Az, hogy most elvették az Információs Hivatalt öntől, az azt jelenti, hogy nem sikerült ezt megvalósítani, vagy sikerült megvalósítani, és azért vették el, mert úgy gondolta Rogán Antal miniszterjelölt úr, akit éppen egyébként most hallgatnak meg a Nemzetbiztonsági bizottságban, hogy akkor ő szeretné uralni immár propagandaeszközökkel is az Információs Hivatalt?

A magyar-orosz reláció kapcsán engedjék meg, hogy idézzek egy mondatot Németh Zsolt elnök úrtól, akivel mélységesen egyetértettem: „Ruszkik haza! Legyen béke!” Gondolom, az itt ülők mindegyike egyetért az elnök úrnak ezzel a Facebook-bejegyzésével. Én azt szeretném megkérdezni, hogy vonatkozik-e ez a fölszólítás arra, hogy az orosz hadsereg azonnali hatállyal hagyja el Ukrajnát, hogy valamennyi orosz kém végre távozzon Magyarországról, és természetesen vonatkozik-e a „Ruszkik haza!” arra is, hogy a Nemzetközi Beruházási Bank végre távozik Budapestről? Ez egy nagyon fontos kérdés lenne.

Általában az orosz agresszió kapcsán azt hiszem, hogy talán mostanra eljutottunk odáig, hogy nincs közöttünk abban vita, hogy az orosz politikai és katonai vezetők háborús és emberiesség elleni bűncselekményeket követtek el Ukrajnában. Putyin egy törvénytelen háborút indított az ukrán nép ellen, és megszegte a nemzetközi jog valamennyi idevonatkozó, a békés egymás mellett élésre vonatkozó írott és íratlan szabályát, és a megszálló orosz csapatok pedig minden létező háborús bűncselekményt és emberiesség elleni bűncselekményt elkövettek: civileket gyilkoltak, kínoztak, embertelen bánásmódot tanúsítottak, csoportos nemi erőszakot követtek el, sőt volt olyan hír is, hogy gyerekeket, konkrétan gyerekeket erőszakoltak meg. Arról már ne beszéljünk, hogy a kulturális javakban is mekkora kárt okoztak, és általában az a kár, amit ott okoztak Ukrajnában, nemcsak a területben meg az infrastruktúrában, hanem az emberi lelkekben, az egész egyszerűen megbocsáthatatlan.

Érdeklődni szeretnék, hogy támogatja-e ön és az ön kormánya azt, hogy Jugoszláviához és Ruandához hasonlóan a Nemzetközi Büntetőbíróság - és itt kapcsolódnék az elnök úr kérdéséhez - ítélkezzen az elkövetők felett, azok között, akik ezekhez a bűncselekményekhez valamilyen módon, akár politikai, akár katonai eszközzel hozzájárultak; ideértve természetesen Putyin elnököt és Lavrov külügyminisztert is. Illetve, amennyiben úgy találják a jogászok - mert ebben azért vita van, hogy hogyan lehet a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatóságát érvényesíteni - támogatja-e ön azt, hogy ha a háború befejeztét követően ezeknek a személyek bármelyike beutazik Magyarország területére akár meghívásra, akár hívatlanul, azonnal őrizetbe vegyék, és Magyarország indítson, magyar bíróság indítson, akár a magyar kormány kezdeményezésére eljárást ezek ellen a személyek ellen háborús bűncselekmények és emberiesség elleni bűncselekmények miatt?

Ön kapta meg a paksi beruházás felügyeletét. Ha jól tudom, a Gazdasági bizottságban már arról beszélt, hogy 2030-ig szeretné ezt a beruházást lezárni. Tekintve a kialakult helyzetet, a szankciókat, Oroszország helyzetét, ön megvalósíthatónak tartja-e ezt a beruházást? És ami még ennél is fontosabb, miniszter úr, mert egy dolog a megvalósíthatóság lehetősége, biztonságosnak tartja-e úgy külpolitikai, biztonságpolitikai és atomenergia-biztonsági szempontból azt, hogy Oroszország, orosz állami cégek, orosz cégek építsenek Magyarországon egy egyébként veszélyes üzemnek számító atomerőművet, pontosabban a 4. blokkot, és hogyan kíván együttműködni a korábbi miniszterrel? Ön szakmailag felügyeli vagy politikailag felügyeli a korábbi Paksi atomerőmű bővítéséért felelős miniszter, most már államtitkár munkáját?

Többen is beszéltek arról, hogy a Putyinnal kapcsolatos kormányzati álláspont kikezdte a V4-együttműködést, lényegében szétesett a visegrádi négyek együttműködése. Azt szeretném megkérdezni, hogy a jövőben kivel kívánnak

értékalapon együttműködni az Európai Unióban vagy általában Európában. Itt szeretném jelezni, hogy Törökország és a keleti diktatúrák nem számítanak, tehát értékalapú együttműködésről kérdeszem.

S végül néhány kis színes kérdést szeretnék röviden fölteni önnek. Az első, hogy ki fizette Kaleta Gábor hazaszállítását Peruból? A második, amire már Nacsa képviselőtársam is utalt, hogy mi a helyzet a 17 milliárdért vásárolt Airbuszal, most már megvannak-e a szükséges engedélyek? Indít-e programot a Külügyminisztérium más tárcákkal együtt - ezt Rogán Antal jelezte, hogy esetleg igen - az orosz álhírekkel, leginkább a háborús propagandával kapcsolatosan, tehát lesz-e ezzel kapcsolatosan egy tárcaközi kormányzati program? Szeretném megtudni, hogy Nikola Gruevszkitól, a volt macedón miniszterelnöktől - aki nem jogerősen hét évet kapott hazájában - megvonják-e a menedékjogot? Ő egy köztörvényes bűnöző, aki most jelenleg azért Pécelen elég sikeresen vállalkozik.

Előkerült az ön beszámolójában a Balkán. Bosznia kapcsán nem árulok el titkot, azt ön is tudja, hogy a Boszniai Szerb Köztársaság vezetőjével, Dodik úrral szemben az Amerikai Egyesült Államok szankciót rendelt el az idén januárban, miközben a magyar miniszterelnök 100 millió eurós támogatást ígért vállalkozásfejlesztésre a szerb entitásnak. Érdeklődni szeretnék, hogy fenntartják-e még ezt a 100 millió eurós támogatást, és hogy a magyar kormány egyébként tervez-e bármilyen szankciót Dodik ellen, vagy támogatja-e az európai uniós esetleges szankciókat? Ön korábban azt mondta, hogy ellenzi ezeket a szankciókat. Érdeklődni szeretnék, hogy változott-e a magyar kormány álláspontja, és változatlanul azt gondolják-e, hogy ennek a 100 millió eurónak a legjobb helye Dodiknál van?

Szeretném megkérdezni öntől azt, hogy ugye, ön nagy szószólója volt a Türk Tanácsnak; ennek a finanszírozása, a budapesti irodája, a villa ingyenes használatban van, illetve a finanszírozás az adófizetők pénzéből történik. Érdeklődni szeretnék, hogy meddig fizetik még a magyar adófizetők a Türk Tanács budapesti kertészét és általában az ott dolgozók fizetését.

Szintén fölvetődött, és én is rá szeretnék konkrétan kérdezni, hogy támogatja-e a magyar kormány Finnország és Svédország NATO-tagságát. Ez egy igen, nem. Ön korábban nem egészen világos nyilatkozatot tett, szerintem a magyar nemzeti érdekek szerint kell eljárni, és e tekintetben nekünk érdekünk, hogy a NATO minél nagyobb és minél erősebb legyen.

Végül az utolsó kérdésem az lenne, hogy ön és az önök kormánya rendkívül erőteljesen szokta bírálni a Nyugatot, és már-már pozitív példaként mutatja be a Keletet, ámbátor sosem tapasztaltuk azt, hogy a kormány tagjai Keleten pihentek volna. Ön is leginkább Horvátországot részesítette előnyben. Érdeklődni szeretnék, hogy... *(Közbeszólásra:)* Nem földrajzi értelemben, szeretném mondani képviselő úrnak, talán megérti, hogy politikai értelemről beszélünk, de azért segíték, jó? *(Közbeszólás.)* Tehát politikai értelemben Nyugatról, politikai értelemben Keletről beszélünk. Tehát az idén is nyaral-e a Lady Mrd-on? Általában is a Nyugatot, politikai értelemben Nyugatot fogja-e ajánlani desztinációnak a magyaroknak, vagy egyre inkább az lesz az ajánlása a magyar kormánynak, hogy az önök által oly nagyon hájpolt keleti desztinációk legyenek a magyarok számára a turisztikai desztinációk, természetesen a Balatonon és a hazai üdülőhelyeken kívül? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Juhász Hajnalka alelnök asszony!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézést a késésért, nem a tiszteletlenség jele, hanem Varga Judit miniszter asszony meghallgatása zajlott az Európai ügyek bizottságában.

Az lenne miniszterjelölt úrhoz a kérdésem, hogy 2024 második felében a trojka harmadik tagjaként Spanyolország és Belgium után Magyarország fogja az Európai Unió Tanácsának soros elnökségét betölteni. Ez egy óriási lehetőség egy ország számára. Nemcsak elnökségünk lesz, hanem intézményi váltás is lesz, tehát parlamenti és bizottsági elnök választására is sor kerül. Mi lesz a legfőbb üzenete? Tudom, hogy ez egy kicsit odébb van, de mégis egy kiemelt lehetőség, és a KKM-nek is óriási lehetősége lesz ebben. 2011-ben volt legutoljára erre lehetőségünk. Ez lenne a kérdésem, és nagyon jó munkát kívánok, és köszönjük a támogatásukat.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Fekete-Győr András képviselő úr!

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Az előttem ülő képviselőtársaktól kérhetek-e egy olyan manővert, hogy Vadai képviselő asszony balra, Brenner úr meg ha jobbra dől, és akkor lesz egy gyönyörű rálátásunk a miniszterjelölt úrral egymásra. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen.

Miniszterjelölt úrnak köszönöm szépen és köszönjük szépen a részletes beszámolót. Én három kérdéskörre szeretnék kitérni, és abban kérném miniszterjelölt úr álláspontját. Nem leszek olyan kíméletlen, mint Vadai képviselőtársam volt. Három fontos kérdéskört szeretnék érinteni, Paks lesz az egyik, a földgáz a másik, és a V4-ek a harmadik.

Kezdjük Pakssal! Az új kormányban ön lesz a paksi bővítésért felelős miniszter. Én szívből gratulálok önnek ehhez -hogy mondjam? - az embert próbáló portfólióbővüléshez. Nem irigylem önt, ha jól hallhattuk, akkor ez eredetileg Lázár János minisztertársának lett felajánlva, aki ezt azzal utasította vissza, hogy ő maga elsősorban nyugati típusú technológiákban hisz, és akkor tudja vállalni a Paks II. projektet, amennyiben a magyar kormány elköteleződik egy Oroszországtól független nyugati, adott esetben amerikai, kanadai vagy francia technológia mellett. Önhöz sok tekintetben került ez a portfólió információk szerint, nyilván jó barátság fűzi önt az orosz külügyminiszterhez és Oroszország agresszor elnökéhez is.

A hivatalos kormánykommunikáció ellenére szerintem önök is úgy gondolják, hogy a Paks II. projekt a jelenlegi geopolitikai helyzetben nem fog tudni megvalósulni, különben nem kerestek volna kapcsolatot az amerikai Westinghouse céggel és adott esetben egyéb partnerekkel. Tehát, itt rögtön az első kérdésem az lenne önhöz: folynak-e tárgyalások külföldi, nyugati vállalatokkal, melyek a Rosatom mellett hasonló fejlesztésekre képesek?

De ne szaladjunk ennyire előre, hiszen az atomenergia-ellátásunk terén már rövidebb távon is jelentkehetnek különböző kihívások. Reményeink szerint az orosz földgázra irányuló szankciókra nincs sok esély, de az esetlegesen bevezetendő olajembargó után az is könnyen elképzelhető, hogy a békés felhasználásra irányuló orosz nukleárisenergia-ipart érhetik uniós korlátozások. Orosz urán hiányában márpedig nemhogy Paks II., de a jelenleg működő Paksi Atomerőmű sem tud majd működni, illetve bajban lehet. Hiába érkeztek az elmúlt időszakban a pápai repülőtérre orosz fűtőelemeket szállító Iljushin 76-osok, ha a nukleáris energia is szankció tárgya lesz, akkor már késő lesz alternatívák után nézni. Ezért kérdezem önt, hogy folynak-e ilyen tárgyalások, és természetesen hogyan látja Paks II. jövőjét Magyarországon?

Említette, hogy az elmúlt években megpróbálták alternatív energiaforrások után nézni. Itt a kérdésem az, hogy a következőkben Németországhoz hasonlóan próbálkoznak-e más országokkal tárgyalni kőolaj vagy földgáz vonatkozásában. Tehát folynak-e ilyen tárgyalások? Ezt ön, mint energia- és klímadiplomáciáért felelős miniszter, bizonyára tudja, és erre tud majd választ adni.

Földgáz. A Gazprom országoként eltérő árképletet, árképzést alkalmaz, amivel az egyes, vele szerződésben álló országoknak más és más módon határozza meg az aktuális árat. Ha jól tudjuk, akkor van egy egészen brutális különbség Magyarország és Románia között. A románok harmadannyiért veszik az orosz gázt, mint a magyarok. Tehát mi háromszor annyit fizetünk ezért a gázért, és az Európai Unió átlaga pedig negyedével olcsóbban jut hozzá az orosz földgázhoz, mint Magyarország. Az MVM-en keresztül mindez az állami költségvetést rendkívüli módon megterheli, ezt mindannyian tudjuk, miközben a kormányzati propaganda az olcsó orosz gáz hamis mítoszát szokta hangoztatni. Tehát a kérdésem az miniszterjelölt úrhoz, hogy várható-e az árképzési formula felülvizsgálata Oroszországgal vagy bármilyen korrekciós intézkedés, hogy a költségvetés ne rokkanjon bele a magas orosz gázárba.

Utolsó kérdésem pedig a V4-ekhez kapcsolódik. Itt Németh Zsolt elnök úr is már tett fel ezzel kapcsolatban kérdést. Itt volt egy kis zavar fideszes politikusok esetében. Ha jól értettem Orbán Balázs államtitkár úr és Kövér László házelnök úr nyilatkozatait, abban sem volt egyetértés, hogy kik vívják valójában a háborút Ukrajnában. Egyikük szerint ez egy amerikai-kínai háború, másikuk szerint ez egy amerikai-orosz háború. A valódi megfejtést a Fidesz köztársasági elnöke, Novák Katalin adta meg, hogy az orosz agresszor vívja ezt a háborút Ukrajnával.

A V4-es kapcsolatok nagymértékben sérültek sajnos az elmúlt időszakban, a barátaink, lengyel, szlovák, cseh barátaink nem voltak igazán hajlandók találkozni diplomáciai szinten a magyar kormány képviselőivel. Ez fájdalmas mindannyiunkra nézve, ennek a kapcsolatnak a megbomlása, ugyanis nemcsak történelmi, de a jövő szempontjából is, és a jövő generációi is szeretnék ezt a kapcsolatrendszer fenntartani. Kérdésem az, hogy hogyan képzelem el a jövőben a régiós együttműködést. Milyen gesztusokat tenne meg ön miniszterként a V4-es szövetségi rendszer irányába?

Egy ehhez kapcsolódó kérdés, és ez az utolsó, hogy számíthatunk-e esetleg arra, hogy Horvátország, Románia bevonásával tehát egy új közép-európai blokkot alkossunk. Van-e Magyarországnak V4-en túli regionális politikai elképzelése is, amely esetleg akár a közlekedéspolitikára, oktatási, tudományos kapcsolatrendszerre, energiai együttműködésre kiterjedhet? Köszönöm szépen előre is a válaszait, miniszter úr. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Balla alelnök úr!

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Én visszatérnék egy gondolat erejéig a legutóbbi külügyminiszteri tanácsülésre. Nekem az az érzésem, hogy kőolaj ügyében nemcsak Magyarország érintett. Kérdés az, hogy az Európai Unión belül, illetve ezen a külügyminiszteri tanácson érződött-e, hogy azok az országok is - akik szintén érintettek abban a gondolkodásmódban, hogy számukra a gazdaságnak egy nagy terhet jelentene a kőolajembargó, ennek ők hangot is adtak - adott esetben kinyilvánították-e azt az együttműködést, hogy ebben az ügyben kiállnak a mellett a gondolat mellett, amit Magyarország képvisel, hogy az orosz kőolaj nélkül, ami nemcsak Magyarországnak, szerintem Németországnak és több más közép-európai országnak fontos, vagy akár dél-európai ország számára is fontos, hogy mennyire állnak ki ebben az ügyben, illetve mennyire partnerek abban, hogy közösen kiálljanak az embargó ügyében a hatodik csomag kapcsán.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Gurmai Zita képviselő asszony!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Üdvözlöm az új képviselőket. Miniszter úr nagyon pontosan

megfogalmazta, hogy melyek a jövő kihívásai. Egy dologról szerintem érdemes még beszélni, hiszen nagyon megütött mindannyiunkat maga a Covid-válság, mert ez is a válságok sorában, azt gondolom, nagyon-nagyon megütött szerintem mindenkit, és tulajdonképpen rávett bennünket arra, hogy egy csomó mindent újra kellett gondolnunk. Az online térben volt egy nagyon jelentős közös munka az elmúlt időszakban, és ennek is voltak nyilvánvaló hátulütői annak idején. Ez az első számú dolog, amit szerettem volna mondani.

A másik: az teljesen nyilvánvaló, hogy a biztonság Magyarországon rendkívüli módon fontos; hogy egy új globális rendszerre van szükség. Ha ezzel kapcsolatosan mondana néhány gondolatot, hogy milyen irányokat lát. Itt azért nagyjából látszódott az elmúlt időszakban és különösen most az ukrán-orosz háború kapcsán, hogy más irányba megy a világ. Tehát nyilván ez ügyben, ha bármi elképzelése van, megköszönöm, ha megosztja velünk.

A másik, hogy mindenképpen beszélt az ukrán-orosz háborúról, Novák Katalin köztársasági elnök asszony elmondott beszédében - és tudjuk, hogy az első hivatalos útja Lengyelországba vezetett, Varsóba - ő egy egészen markáns külpolitikai megnyilatkozást tett éppen az orosz-ukrán háborút illetően. Ez szerintem eltért attól, amit a miniszterelnöktől vagy adott esetben a külügyminisztertől vagy más kormányzati képviselőktől hallottunk. Azt szeretném megkérdezni, hogy volt-e ezzel kapcsolatosan bármilyen előzetes egyeztetés, a köztársasági elnök asszony egyébként erről hogyan vélekedik.

A másik kérdést többen föltették már, mindenféleképpen nekem is fontos lenne tudni, ez a visegrádi négyek jelene és jövője. Tényleg azt tapasztaltuk, hogy sem miniszterelnöki, sem miniszteri szinten nem lehetett találkozót, egyeztetéseket tartani, miközben az elmúlt harminc évben azért ez volt az egyike a sikertörténeteknek, ezt szerintem bátran mondhatjuk. Tulajdonképpen kimondhatjuk-e azt, hogy most ebben a formájában a V4 működésképtelen? Vagy hogy egyáltalán külügyminiszterként mit gondol, hogy ezzel kapcsolatosan lehet tenni, hogy ez egyébként a jövőben változzon, mert szerintem ez rendkívül fontos.

És a háborúval kapcsolatosan még egy dolog: mindenféleképpen azt gondolom, hogy ez a háború azt is megmutatta mindannyiunknak, hogy egy elképesztő szolidaritás van ebben az országban. És én most nemcsak arról beszélek, hogy az ellenzék ebben nyilvánvalóan kötelességének érezte, hogy szerepet vállaljon és segítsen, hanem egyszerűen azt lehetett érezni, hogy az egyszerű kisnyugdíjas is fogta magát és próbált valamit adni, hogy ő is tehessen valamit azokért, akik ilyen nehéz helyzetbe kerültek. Szerintem mindenféleképpen ezt azért érdemes - hogy mondjam? - megjegyezni, mert szerintem ezek az emberi pillanatok is fontosak számunkra.

Ugyan nem külgazdaság, hanem építkezés, azért az elmúlt időszakban számos nemzetközi beruházás érkezett Magyarországra, Covid ide, Covid oda. Mit tart egyébként a legsikeresebbnek vagy a legjelentősebbnek, aminek egyébként a magyar gazdaságra is valamilyen formában hatása van? Illetve miután nemcsak külügyminiszter, hanem a külgazdasági tárcát is vezeti, nyilvánvaló, hogy ezzel kapcsolatosan is volt egy nagyon világos terv, hogy honnan hova szeretett volna miniszter úr eljutni. Most engem inkább a jövő érdekel, hogy ott milyen új kihívások vannak, hiszen pontosan tudjuk, hogy követségek újranyitása volt Afrikában, tehát egyfajta gazdasági dübörgés, ha szabad ezt mondani, mert valóban ez látható volt, illetve az, amiről többször beszéltünk, hogy számos magyar diák, illetve diákcseré volt a különböző tagállamokkal. Számomra mindig nagyon fontos volt az, hogy ebben megfelelő arányban legyenek nők és fiatal férfiak, mert ez is fontos, hogy ha segítünk, akkor figyeljünk erre, mert mint látjuk, ez az egyetlen bizottság, amelyben egyébként a

nők aránya közelít az Európai Parlamentéhez, de egyébként meg nem állunk jól, mert sajnálatos módon egy, azaz egy miniszter asszonya lesz ennek a kormányoknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Zsigmond Barna alelnök úr!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy elfogadott a parlament márciusban egy háborút elítélő nyilatkozatot, amelyben konszenzus volt, és teljesen illeszkedik ez a nyilatkozat az abban foglaltakkal az EU vagy a NATO irányvonalához. Sajnálatos módon a kampányban a baloldal folyamatosan ezt a témát fölhozta, és én egy másik bejegyzésre emlékszem, ha már itt valaki hivatkozott Facebook-bejegyzésekre, Gyurcsány Ferenc halálba küldte volna a magyarokat. Emlékszünk a kampányban erre a Facebook-bejegyzésére, amikor nehezen érthető volt, hogy pontosan mit is akart mondani, de Kocsis Máté nagyon világosan megfejtette ezt a bejegyzést, és világosan válaszolt arra a baloldali fölvetésre. *(Közbeszólások.)* Tehát azt mondta, hogy magyar embereket a Fidesz-KDNP-kormány nem küld a háborúba, ellentétben a baloldali szándékokkal, ha már itt Facebook-bejegyzésekre hivatkozunk, és a kampány különféle fejezeteit hívja valaki elő.

Valóban az elmúlt négy évben volt egy méltósága ennek a bizottságnak. Azt gondolom, nagyon sokféleképpen látjuk a világot, akár isztambuli egyezmény, akár oktatási jogok tekintetében. Együtt ülünk sokakkal Strasbourgban is, és ott képviseljük közösen a magyar érdekeket, és mindig volt egy olyan konszenzus, ami mellett ki tudtunk állni és közösen tudtuk képviselni a magyar érdekeket. Sajnálatos módon itt most a Gyurcsány-párt megjelent a bizottságban, ilyen személyeskedő, miniszter urat is támadó, a Türk Tanácsból, egyebekből gúnyt űző - nem méltó ez a Külügyi bizottsághoz, ahol mégiscsak a magyar nemzeti érdeket próbáljuk képviselni, szeretnénk képviselni nemzetközi szinten, és még egyszer visszahivatkoznék erre az országgyűlési nyilatkozatra.

Egy kérdésem lenne miniszter úrhoz. Világosan elmondta, hogy milyen nehéz megoldani egyéb, más forrásokból akár a gáz-, akár a kőolajszállítást, milyen sok pénzbe kerülne akár a Mol-finomító, akár az Adria-vezeték bővítése. Az EU-tanács ezt hogy tálalták? Mert egyrészt rövid távon az látszik, hogy nincs más megoldás, tehát ha leállna ez a gáz-, kőolajszállítás, akkor nem lesz üzemanyag. A magyar emberek ma a kormány politikájának köszönhetően a legalacsonyabb rezsit fizetik Európában, láthatjuk, hogy Európában két euró felett van az üzemanyag. Mit mondanak az EU vezetői, hogy akkor rövid távon mi lesz Magyarországgal, a magyar gazdasággal, a magyar emberekkel? Középtávon, ha ez egyáltalán megoldható nagyon sok pénzből, akkor ennek mi lesz az ára, és hosszú távon ez hogy fog tudni működni? Tehát azon túl, hogy azt mondjuk, hogy embargó, azon túl, hogy azt mondjuk, hogy kiállunk Ukrajna mellett, amiben közösen állunk ki, mit tudnak üzeni a magyar embereknek vagy más európai uniós polgároknak, hogy akkor a mindenféle handabandázás mellett ezt konkrétan hogy lehet megoldani? Mert lehet itt mindenféle spekulációkat elkövetni, de van egy fizikai, mérnöki valóság a végén, és azt meg ki lehet számolni, meg kell időben tervezni, és annak van egy végeredménye.

Tehát mindenféle deklarációkon túl van-e ilyen típusú, hogy mondjam, konkrét terv, számítás az EU részéről, vagy csak nyilatkozatok vannak és spekulációk vannak? Köszönöm szépen. *(Nacsa Lőrinc távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Ez volt a 72. kérdésünk, miniszter úr, de a végére értünk a kérdéseknek, ha jól sejtem. Akkor megadom a lehetőséget a válaszadásra. Parancsoljon!

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt válasza

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter-jelölt: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a felvetéseket. Képviselőtársaim kérdései között jelentős átfedések voltak, ezért ha elnök úr megengedi, akkor nem kérdésfeltevőnként, személyenként, hanem témánként mennék végig a felvetett kérdések vonatkozásában.

Először is az Európai Unió egysége az Ukrajnában zajló háború kapcsán. Eddig öt szankciós csomag elfogadására került sor. Mind az öt szankciós csomagot minden európai uniós tagország megszavazta, így Magyarország is. Már nem tudom a pontos számát, de százával fogadtunk el közös álláspontokat, deklarációkat, nemzetközi szervezeti döntéseket, vettünk el Oroszországtól tagsági, megfigyelői pozíciókat mindenfajta szervezetekben, közöltünk véleménycikkeket az európai uniós nagykövetek nevében a világ számos pontján. Százával - százával! - jöttek létre ilyen közös álláspontok, mindnek egyhangúság volt az előfeltétele, és ezekhez mind adtuk a támogatásunkat. Ezért itt is vissza kell utasítanom minden olyan megnyilvánulást, legyen az nemzetközi, hazai politikai, sajtóbeli, NGO-beli megnyilvánulás, amely arra irányul, hogy Magyarország bármilyen aspektusban, bármilyen döntésnél, bármilyen ügy során megbontotta volna az EU egységét vagy ellehetetlenítette volna az egységes választ. Nem történt ilyen. Soha. Soha! A háború kirobbanása óta Magyarország minden létező ügyben, ahol közös EU-s álláspontra volt szükség, a közös EU-s álláspont részese volt. Ez az első.

A második, hogy akkor is az EU-s egység részesei voltunk, amikor néhány héttel ezelőtt Versailles-ban az Európai Unió állam- és kormányfői összegyűltek, és akkor hoztak egy deklarációt vagy megegyeztek egy deklarációban. A deklaráció utal arra, hogy az európai uniós tagországok törekedni fognak arra, hogy az energiaforrások tekintetében az orosz beszállításoktól minél kevésbé függjünk, de csak olyan döntések fognak születni, amelyek figyelembe veszik az európai uniós tagállamok egymástól teljesen eltérő energiaellátási szerkezeteit.

Most ezzel a döntéssel homlokegyenest ellentétes javaslattal állt elő az Európai Bizottság, amikor azt a javaslatot tette, hogy teljesen tiltsuk meg az orosz kőolaj beszállítását az Európai Unió területére. Ez a javaslat teljes mértékben ellentétes a versailles-i állam- és kormányfői deklarációval. Ugyanis a helyzet az, hogy ez a javaslat teljes mértékben figyelmen kívül hagyja azoknak az országoknak az energiaellátási struktúráját, amelyek nem rendelkeznek tengerparttal - és most itt senkit nem akartam megbántani, tehát nem rendelkezünk tengerparttal -, illetve akik alapvetően a csővezetékes szállítástól függenek Oroszország irányából.

Magyarországon ez úgy néz ki - ugye, mondta Brenner alelnök úr, hogy bizonyos diverzifikációs lépéseket tettünk - , nagyon valószínű, ez úgy néz ki a kőolajellátás tekintetében, hogy két ellentétes földrajzi irányból, két teljesen ellentétes forrásszerkezetből tudunk egyszerre kőolajat vásárolni 20 százalékos kapacitáskülönbséggel a két különböző irányból. Ez egy teljesen egészséges, normális energiaellátási biztonságot adó kőolajvásárlási rendszer. De ha ennek kirúgják az egyik lábát nagy lendülettel, akkor az onnantól kezdve lehetetlenné teszi, hogy Magyarország és a magyar gazdaság működtetéséhez szükséges mennyiségű kőolajat megvegyük.

Szeretném elmondani önöknek, szóval sok mindent meg lehet oldani kommunikációsán a politikában, az energiaellátás kérdését speciel nem. Tehát ez nem egy filozófiai kérdés, mert filozófiailag nem lehet otthon fűteni, hanem ez egy fizikai kérdés. Az egy fizikai kérdés, hogy van-e energiaforrás, van-e szállítási útvonal, és matematikai kérdés, hogy ebből mennyi van. Van egy mennyiség, amennyi szükséges, és ha azt nem tudjuk beszerezni, akkor az ellentétes az érdekeinkkel. Márpedig az

Oroszországból származó kőolaj importjára vonatkozó tiltás a magyar gazdaság leállításával fenyeget, hiszen fizikailag nincsen lehetőség az Oroszországból származó kőolajmennyiség pótlására.

És akkor itt jön az a kérdés, hogy vajon a környezetvédelmi célokkal milyen módon egyeztethető össze, hogy 550 millió eurót költsünk a Green Dealre való törekvés időszakában egy finomítóra. Semmi értelme a beruházásnak. Hogyan garantálja majd nekünk azt valaki, hogy Horvátország valójában 200 millió euróért kibővíti 20 százalékkal az Adria-vezeték kapacitását, és akkor a végén, ahogy mondtam előbb is, mi lesz az 55-60 százalékos üzemanyagár-emelkedéssel? Tehát lehet itt filozofálgatni, ez egyszerűen nem megy fizikailag. Ezért tettük azt a javaslatot, hogy akkor legyen európai egység, és vezessük be a szankciót a tengeri szállításokra.

Balla alelnök úrnak mondanám, hogy ez az álláspontunk nagyon kényelmes számos európai uniós tagország részére. A hétfői napon a külügyi tanácsülésen több külügyminiszter kolléga jött oda, hogy Peter, akkor kitartotok, ugye? Mondom, persze, de esetleg mondhatnátok ti is valamit. A válasz: tudod, kicsik vagyunk, gyengébbek vagyunk, nincs elég többségünk otthon, koalíció, és a többi, de azért tartsatok ki! Modtam, rendben van, kitartunk, de nem azért, mert ezt akarjátok, hanem azért, mert ez a magyar érdek. Tehát itt azért néhány országnak nem kellett még kijönni a napra, akik súlyos károkat szenvednének szintén a hatodik szankciós csomag elfogadása esetében.

Ami a földgázellátást illeti, ott ugye, még egyszer mondom, mikor hivatalba léptünk, két országgal voltunk összekötve, most hattal vagyunk. A hetedikkel éppen azért nem vagyunk, mert a szlovénok visszautasították ennek a lehetőségét. Hat országgal össze vagyunk kötve, a Krk-terminál első számú fogyasztói vagyunk, onnan tudnánk 7 milliárd köbméternyi földgázt is venni egyébként, ha a horvátok investálnának megint csak a saját rendszerükbe, így csak 1,7 milliárdot tudunk venni. Szintén 1,7 milliárd a román bejövő kapacitás, de jelenleg nincs a végén gáz. Elnök úrnak mondom, hogy mi nem adjuk fel a projektet, de a helyzet az, hogy a Neptun Deep-mező kitermelési jogát az ExxonMobil és az OMW birtokolta. És képviselőtársaim, nem tudom, tudják-e, de az MVM kötött gázvásárlási szerződést az Exxonnal, és az Exxon ezt a közelmúltban felmondta, és elhagyta a projektet.

Tehát miközben minket azért kritizálnak a szövetségeseink, hogy függünk az orosz gáztól, nemhogy nem segítenek a diverzifikációban, hanem már megkötött szerződéseket mondanak fel. Én éveket tárgyaltam az Exxon vezetőivel arról, hogy mikor kezdik el kitermelni a földgázt Romániában, még egyszer mondom, a románokkal közösen megépítettük a vezetéket, és mindig mondták, hogy már lassan döntést hozunk, már mindjárt döntést hozunk, már hamarosan döntést hozunk, és a végén nem született döntés, sőt elhagyták a projektet. Most a Romgaz és az OMW konzorciuma birtokolja a kitermelési jogot, de képviselőtársaim, egy ilyen végső beruházási döntést követően négy-öt év, amíg onnan megfelelő mennyiségű földgáz kitermelésére fizikailag lehetőség van. Ez egy offshore-mező, de ez megint csak fizikai, nem filozófiai, nem kívánalmi vagy nem kommunikációs kérdés.

Megépítettük a magyar-szlovák interkonnektort, amelyről 5 milliárd köbméternyi gázt tudunk évente importálni. Emlékszem, kaptunk érte hideget, meleget: minek kell?; minek fizettünk érte pénzt?; üres lesz. No, de ha nem építettük volna meg, akkor most mi lenne? Most is van rajta forgalmazás, napi szinten olyan 3-4 millió köbméter érkezik onnan. Megépítettük a déli vezetéket is, amelynek nyomán Szerbiából 8,5 milliárd köbméternyi éves beszállítási kapacitás van. A hosszú távú szerződés értelmében 3,5 milliárd köbméter a Gazpromtól, onnan jön, és 1 milliárd jön be Ausztria felől. Mindezen diverzifikációs törekvéseinken túl nem tudom, még mit lehetne tenni.

Landlocked ország vagyunk - hogy megint ne gerjesszek problémákat -, szárazfölddel vagyunk körülvéve, ezért mi nem tudunk LNG-terminált építeni. Én értem, amikor kollégák az Európai Tanács ülésein mondják nekem, hogy de ők LNG-terminált építettek, és mennyi pénzbe került; rendben van, de mi ezt nem tudjuk, mi szárazföldi LNG-t tudunk építeni, vagyis interkonnektorokat a szomszédos országokba. De ha a szomszédos országok nem építik azokat tovább, meg nincsenek források a vezetékek végén, nem tudunk mit tenni. Ezért az önellátás felé való törekvésnek egy nagyon fontos eleme a Paksi Atomerőmű két új reaktorblokkjának a megépítése.

Őszintén mondom a frakcióvezető úrnak, hogy nem tudom, hogy Lázár János mondott-e ilyet, amit ön neki tulajdonított, furcsának találnám csak azért, mert 2013-ban mi ketten feleltünk még miniszterelnökségi államtitkárokként azért, hogy a magyar kormány és az orosz kormány, valamint a magyar kormány és a Rosatom közötti szerződések létrejöjjenek, tehát mi ketten dolgoztunk a szerződésekkel, a szerződéseken, amiket aztán 2014 januárjában aláírtunk. Én elhiszem, hogy izgalmas kísérlet lenne egy telephelyen két különböző technológiát telepíteni, de szerintem az atomerőmű kicsit veszélyes üzem ehhez, ráadásul van egy elnyert szerződés ebben a tekintetben.

Az én feladatom az, hogy ezt a beruházást fel tudjuk gyorsítani, és ahogy a képviselő asszony is volt kedves visszaidézni, amit a Gazdasági bizottságban mondtam, hogy 2030-ig a fizikai indítást meg tudjuk valósítani. Ez akkor elérhető, ha a jövő év második felében az első beton lehelyezése megtörténik, ehhez pedig arra van szükség, hogy a jelenleg már az Országos Atomenergia Hivatal előtt lévő valamennyi kérelmet a hivatal pozitívan bírálja el. Hogy ez megtörténik-e vagy sem, azt én nem tudom önnek megmondani. Az nem kormányzati kérdés, nem politikai kérdés, egy szakmai hatósági kérdés.

Korábban születtek már fontos engedélyek a résfaltesztre, a talajvíz szintje feletti talajkitermelési, a talajszilárdítási tesztekre. Ezek az engedélyek megvannak, de a legfontosabb engedélykérelmek, amelyek az építkezés fázisába tudják átléptetni a projektet, tehát a létesítési engedély, a résfaltesztekre vonatkozó engedély, a zónaolvadék-csapdára vonatkozó engedély, a reaktortartály építésére vonatkozó engedélykérelmek, ezek most mind benn vannak a hatóság előtt, és a hatóság majd el fogja dönteni, hogy ezeket kielégítőnek találja-e vagy sem. Számos esetben volt hiánypótlásra való felszólítás, és ezekről zajlik a konzultáció. Talán emlékezhetnek rá, a tavalyi év októberében volt napirenden a létesítési engedélykérelem kapcsán az, hogy a hivatal nem adta meg az engedélyt, hanem további hiánypótlásokat írt elő. A hivatalnál dolgoznak a szakemberek - itt most abból kevesen vagyunk ebben a teremben, azt hiszem -, ők majd el fogják dönteni, hogy ezek az engedélykérelmek a nukleáris biztonsági szempontoknak százszázalékban megfelelnek-e.

A képviselő asszonynak pedig mondom, hogy én úgy fogok együtt dolgozni Süli miniszter úrral, mint egy miniszter az államtitkárával. Tehát a miniszter, az államtitkár, az államtitkár meg államtitkár, a felelősségi viszonyok pedig világosak. Nekem van egy világos feladatom, fel kell gyorsítanom ennek a beruházásnak a folyamatát. Két hete Isztambulban tárgyaltam a Rosatom vezérkarával, ott azt a választ kaptam, hogy technikailag, technológiailag képesek a projekt lebonyolítására, és ugyanezt a választ adták nekik a beszállítóik is. Tudom, hogy szeretnek sokan erre a projektre orosz projektként hivatkozni, és abban kétségtelenül igazuk is van, hogy orosz a fővállalkozó, de ebben a projektben a világ, a nyugati világ legnagyobb cégei is mind-mind alvállalkozóként részt vesznek kifejezetten érzékeny területeken, tehát az informatikai irányítás, a turbinagyártás során abszolút nyugati, amerikai és nyugat-európai vállalatok kaptak megbízásokat.

Arra is szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét, hogy az eddigi szankciós csomagokról szóló döntések során világosan kimondta az Európai Unió, hogy a nukleáris energia polgári célú felhasználása, márpedig Paks ilyen, teljes mértékben mentességet élvez a szankciós rezsim alól. Tehát nem is kérdés, hogy a nukleáris erőmű építését folytatjuk. 14 millió tonna szén-dioxid kibocsátását tudjuk megspórolni a Paks I.-gyel évente, 17 millió tonnát fogunk tudni megspórolni a Paks II. két blokkjával, tehát összesen az együttes üzemelés éveiben 30 millió tonna fölötti szén-dioxid-kibocsátás megelőzésére lesz majd lehetőség.

A földgázárak tekintetében én nagyon irigylem azokat, akik elég önbizalommal rendelkeznek ahhoz, hogy ilyen kijelentéseket tegyenek, mint amiket hallottunk a frakcióvezető úrtól. Nem személyesen mondom ezt önnek, mert számos ilyen vélekedést lehet hallani, hogy ez ennyit fizet, az meg amennyit fizet. Ha valakinél van ilyen biztos tudás, az tényleg adja már oda nekem, legyen szíves, hadd nézzem meg pontosan, hogy hogyan néznek ki ezek az árképletek, mert az nagy segítséget jelentene a következő tárgyalások során. Valaki hozza ide nekem azokat a szerződéseket, amelyek harmad- meg feleekkorá árat biztosítanak, és mutassák meg!

Én azt tudom, hogy a Gazprommal kötött hosszú távú szerződésben milyen árformula van, mert annak a tárgyalásait én vezettem, de mondja meg nekem valaki, milyen árformula van a román, a szlovák, az olasz vagy a német szerződésekben! És ha valaki meg tudja nekem mondani az árformulát, akkor megbeszélhetjük, hogy az végső soron mennyit jelent. Mert azt önök nyilván pontosan jól tudják - hiszen foglalkoztak ezzel, gondolom, már nagyon sokat életükben; tárgyaltak sok hosszú távú gázvásárlási szerződésről -, hogy ebben nem egy szám van, hogy mennyibe kerül egy köbméter, hanem itt egy formula van. És én azt tudom önöknek mondani, hogy annál a formulánál, amit 1995-ben az akkori szocialista kormány aláírt, annál sokkal, sokkal, sokkal kedvezményesebb és jobb az a formula, amit mi tavaly szeptemberben alá tudtunk írni. Sokkal! És akkor még ezt a „sokkal” szót még sokszor kellene mondanom, hogy a valódi különbséget önöknek kellőképpen el tudjam mondani. És itt sem egy számról beszélünk, hanem két formuláról.

Tehát itt óvatosságot javaslok ebből a szempontból önöknek. De szívesen beszélgetek önökkel erről, mert fontos, tehát például kiderül, ha az ember mélyen beleássza magát ebbe, hogy egy adott csővezeték, amely adott átmérővel rendelkezik és adott kompresszorok vannak rajta, annak a kapacitása nemcsak a fizikai valóságtól, hanem a rá vonatkozó szabályozástól is függ, és ezen dollárszázmilliókat lehet egyébként spórolni. Ha gondolják, erről egyszer majd szívesen beszélhetünk.

A technológiaváltás nincsen napirenden, frakcióvezető úr, tehát a megkötött államközi és vállalatközi szerződéseknek megfelelően megyünk tovább ebben a kérdésben. A kíméletlenség vonatkozásában pedig, frakcióvezető úr, higgye el, hogy minden relatív, tehát számos nemzetközi tárgyaláson ültem már, ahol ennél sokkal kényelmetlenebb hangulat volt.

Ami nagyon konkrétan a kormányzati vagy kormány által vásárolt szállító repülőgépre vonatkozik, itt visszautalok a képviselő asszony felvetésére a világjárvány kapcsán. A világjárvány azért számos olyan ügyet más megvilágításba helyezett, amelyekről korábban nem is gondoltuk volna, hiszen olyan eszközök beszerzésére lett hirtelen szükség, amely eszközök korábban szinte korlátlanul álltak mindenkinek a rendelkezésére. Olyan szűkületek jelentek meg, amelyekre korábban nem is lehetett gondolni. Ilyen például a légi teherszállítás. Azt tudom önöknek mondani, hogy december 11-én állt folyamatos kereskedelmi forgalomba a repülőgépünk. Ha elég aktuális, akkor a május 15-éig, tehát a vasárnapig bezáró időszokról tudok önöknek mondani adatokat. Hetente átlagosan 3,3 kereskedelmi repülést bonyolított le. A gép 1304 órát repült eddig, 5968 tonna árut szállított vasárnapig, még egyszer mondom. A

repülések úgy állnak össze, hogy hetente most már négyet repül a gép Kínába és egyet Katarba, tehát négy kínai forgalmat bonyolít és egy dohai forgalmat. Most az éppen aktuális menet szerint heti 110 órát repül. Ez a fizikai maximuma, tehát ennél többet nem repülhet, tehát a kihasználtság, jelentem önöknek, százszázalékos.

Az Ukrajnában zajló háború és Oroszország szerepe. Ne haragudjanak, minden tisztelem az önöké, de szerintem amikor az ember azt mondja - és az ember én vagyok -, világos különbséget tudunk tenni megtámadó és megtámadott között. Ezért az orosz katonai agressziót határozottan elítéljük és Ukrajna mellett állunk, nem tudom megítélni, hogy ennek a mondatnak, kétségtelenül hosszú, melyik tagmondata nem világos. Elmondhatom még egyszer, ötször, tízszer, de kérem önöket, hogy értsék meg, ez az álláspontunk, kiállunk Ukrajna mellett természetesen, ugyanakkor számunkra Magyarország és a magyar emberek biztonsága a legfontosabb, és az a legfontosabb, hogy maradjunk ki ebből a háborúból.

Ami a háborús bűnök felderítésére vonatkozik: teljesen természetes, épeszű ember nem akarhat mást, mint ha egy háborúban elkövettek háborús bűncselekményeket, akkor azokat a lehető leggyorsabban, a lehető legszéleskörűbben, a lehető legpártatlanabban és a lehető legszigorúbban bírálják el. Erre vonatkozóan volt már döntés az ICC részéről. Ehhez a döntéshez mi a támogatásunkat adtuk Hágában, tehát itt is arra kérem önöket, hogy ne próbálják meg - most nem ön, hanem úgy általában vannak erre törekvések -, hogy ezt más színben állítsák be. Tehát igen, természetesen támogatjuk a háborús bűnök lehető legszélesebb körű, legmélyebb, leghatározottabb kivizsgálását és a lehető legszigorúbb megbüntetését azoknak, akik ilyen bűncselekményeket követtek el.

Finnország és Svédország csatlakozása vonatkozásában én tárgyaltam mind a két külügyminiszter kollégával, mindannyiuknak elmondtam, hogy mi nagyon pozitívan állunk a kéréseikhez. Azt tudni kell, hogy a NATO-ban is az EU-hoz hasonlóan egységes döntésre van szükség. Most vasárnap Berlinben a NATO-külügyminiszterek első informális találkozásán volt olyan tagország, aki elég erőteljes aggályát fejezte ki, nem titok, a törökök komoly aggályokkal léptek fel. Tehát most gyakorlatilag a dolog attól függ, hogy a svédek és finnek tudnak-e olyan biztosítékokat adni a törököknek, amelyek a törökök számára elegendőek ahhoz, hogy a támogatásukat ők is megadják, hiszen egységes döntésre van szükség, harminc ország egybehangzó akaratára van szükség.

Mi abszolút - igaza van a képviselő asszonynak - a nyitott ajtók politikáját folytatjuk a NATO-ban is meg az EU-ban is. Elmondom őszintén, amikor vasárnap Berlinben együtt ültünk és mindenkit hallgattam, hogy mennyire támogatja a bővítést, én abban a naiv hitben voltam, persze, csak néhány másodpercig, hogy az azt követő napon, hétfőn, Brüsszelben, amikor a nyugat-balkáni külügyminisztereket vendégül látjuk, majd mindenki ugyanezt mondja meg érzi. No, most ez nem volt így sajnos. Tehát azt gondolom, hogy az EU megint - hogy is mondjam? - kicsit ilyen megvert helyzetbe lavírozta magát, mert ha a Nyugat-Balkánt megnézzük, akkor a NATO 3:0-ra vezet a bővítés kapcsán, és helyes lenne, ha itt kicsit szűkíteni lehetne a hátrányt.

A V4-kapcsolatokat többen felhozták. Tényleg nagyon köszönöm az aggodást, majd nézzék vissza a korábbi nyilatkozataikat, hogy a jelenlegi lengyel kormányról korábban miket mondtak, egyrészt; másrészt meg miket mondtak arról, hogy mi csak a V4-ben tudunk partnereket keresni, és hogy azon kívül meg miért nem. A V4 halálhírét már annyian és annyiszor keltették, ha erre visszaemlékezünk, hogy annak a sora nagyon hosszú. Ugyanis a helyzet az, hogy a mainstreamnek nem érdeke az erős V4-együttműködés, és ezt nem egy politikai statementként mondom, ez a tény. Ez a tény, nyilvánvalóan sem az EU-ban, sem a globális politikában nem érdeke senkinek az, hogy négy közép-európai ország egy követ fűjjon a legfontosabb kérdésekben.

Holott a V4 nagyon fontos európai kérdésekben tudott elérni nagyon komoly eredményeket a mainstream dacára, például azért nincsen ma kötelező betelepítési kvóta a migráció terén, mert mi négyen azt megfúrtuk, és nem engedtünk a nyomásgyakorlásnak, végig ellene mentünk, és ezért ma jó néhány tízezer illegális migráns magyarországi tartózkodásától kíméljük meg magunkat ezzel a korábbi együttes kiállással.

A V4 működését az az alapelv határozza meg, ezt önök nyilván pontosan jól tudják, hogy együttműködünk azokban a kérdésekben, amelyekben közös álláspontot képviselünk, és tiszteletben tartjuk egymás álláspontjait ott, ahol különböző álláspontok vannak. Ez mindig így volt. Ez mindig így volt, nem képviseltünk mindenben közös álláspontot, és az adta, az adja ennek a szövetségnek az erejét, hogy tiszteletben tudjuk tartani egymás álláspontjait, amikor különböző álláspontokat képviselünk. Nyilván most ez a háborús helyzet fokozottan kihozta ezt a különböző nemzeti alapon meghozott döntések kérdését, de mi nem bíráljuk sem a szlovákokat, sem a cseheket, sem a lengyeleket azért, hogy ők például szállítanak fegyvereket Ukrajnának. Ez az ő nemzeti döntésük. Az ő döntésük, majd az ő választópolgáraik elbírálják, hogy ez helyes döntés volt-e vagy sem. Mi másként döntünk, mert mi nem szeretnénk, ha a magyar-ukrán határ túloldalán az oroszok által kilövésre ítélt, katonailag megsemmisítendő objektumok vagy célpontok jönnének létre fegyverszállítmányok képében ott, ahol magyarok élnek. Nem akarjuk. Lehet ezt az álláspontunkat szeretni vagy nem, a magyar nemzeti érdek ezt diktálja. Tehát a V4-es együttműködésért ebből a szempontból aggódni nem kell, természetesen az élet és a politika más területein a jövőben is együtt fogunk működni.

Mint ahogyan a közép-európai együttműködés is természetesen fontos a számunkra a V4-nél tágabb keretekben is, ez nem is kérdés. Horvátország mind a mai napig hálás azért, hogy a Soros elnökségünk alatt Horvátországnak segítettünk sokat, nagyon sokat az Európai Unióba történő belépés érdekében. Vitáznék azzal az állásponttal, alelnök úr, hogy mélyponton vannak-e a horvát kapcsolatok, vagy nincsenek. Én nem látom, hogy mélyponton lennének. Azért, mert volt egy félreértett nyilatkozat, az a barátságon még szerintem nem csorbít. Tehát volt egy ténymegállapítás, a reakciók szerintem kicsit túl érzékenyek voltak ebből a szempontból, de jó barátok vagyunk. Szerintem a határon túli magyar közösségek sorában a horvátországi magyar közösség is meg tudja erősíteni azt, hogy egy teljesen korrekt hozzáállás van velük kapcsolatban. Ráadásul a horvátországi magyarok vezetője a horvát belpolitikában fontos szerepet játszik a szűk kormánypárti többség miatt, hiszen ő maga is parlamenti képviselő.

Az elnök úr holisztikusabb kérdéseire azt tudom mondani, hogy szerintem sokan voltak, voltunk olyanok, akik tényleg bíztunk abban, hogy a korábban, még Merkel kancellár hivatali idejének eleje felé megálmodott Lisszabontól Vlagyivosztokig való nagy gazdasági, kereskedelmi együttműködés rendszere működhessen. Jól láthatóan ettől ma már rendkívül távolra kerültünk, és nem is tudom, hogy ez a mi életünkben még egyszer helyreállhat-e. Ne legyen igazam, és legyen ez reparálható, de azt gondolom, hogy ez az új világrend tartós módon egy Kelet-Nyugat szembenállásra fog berendezkedni.

Azt szeretném a képviselőtársaimtól kérni, hogy azért abban némi méltányosságot mutassanak, hogy amikor béke volt, akkor azok a lépések és intézkedések, amelyeket a magyar-orosz együttműködés pragmatikussága érdekében tettünk, azok helyénvalóak voltak és a nemzeti érdekeknek megfeleleltek. Mert ilyen lépéseket nem azután tettünk, hogy Oroszország megtámadta Ukrajnát, hanem békeidőben. Gyurcsány Ferenc is ma valószínűleg nem fogadná a villájában személyesen Vlagyimir Putyint. Amikor megtette, akkor éppen béke volt. Úgyhogy

ennyi méltányosságot szeretnék csak kérni. Értem a politikai megfontolásokat, de a békeidőben tett lépések meg az azóta kitört háborúban tett lépések között legyenek kedvesek szofisztikálni, különbséget tenni.

A magyar külpolitika elbillenő egyensúlyával kapcsolatban szeretném önöknek azt itt elmondani, hogy amikor a magyar kormány tagjai tárgyalnak keleti országok vezetőivel, akkor mindig felmerül ez a kérdés, de amikor nyugat-európai országok vezetői tárgyalnak velük, akkor ez sosem merül fel. Azért ez elég feltűnő. Amikor arról beszélünk az európai külügyminiszterek tanácsában, hogy a kínai vállalatok európai térnyerését vissza kellene szorítani, akkor én azon gondolkozom - és a múltkor meg is kérdeztem a többieket, de persze, választ nem kaptam -, hogy akkor hogy van az, hogy a Magyarországon működő legnagyobb nyugat-európai és amerikai vállalatok folyamatosan azt kéri tőlem, hogy a nagy kínai beszállítóikat győzzem meg arról, hogy jöjjenek Magyarországra, és adjunk nekik beruházási támogatást, hogy legyenek hozzánk minél közelebb. Tehát itt megint csak a tényekhez szeretnék ragaszkodni.

Tehát, ha a globálisan végrehajtott beruházások 70 százalékát keleti tőkéből finanszírozzák, akkor azért nekünk versenyezni kell. Mert például a világ legnagyobb elektromosakkumulátor-kapacitásai jönnek ma létre Magyarországon, ezeket keleti vállalatok hozzák létre, alapvetően koreaiak, kínaiak. 2019-ben és '21-ben Korea, '2020-ban Kína volt a legnagyobb beruházói közösség az adott éves mértékben Magyarországon. Tavaly, ha itt a sikereket kérdezi a képviselő asszony, megdőlt a beruházási rekord, 1886 milliárd forintnyi beruházásról sikerült megállapodni, köztük a magyar gazdaságtörténet valaha volt legnagyobb egyszeri zöldmezős beruházásáról, amit egy koreai vállalat hozott Magyarországra 2,3 milliárd euró értékben, Iváncsán az SK Innovation, és most is vannak a célvonal előtt olyan tárgyalásaink, amelyek további nagy vagy még ennél sokkal nagyobb beruházásokkal kecsegtetnek.

Az ösztöndíjprogramokat folytatjuk, azt szeretném mondani a képviselő asszonynak. Itt a humanitárius felajánlásunk keretében is egy ezer fős ösztöndíjprogramot még pluszban elindítottunk, sok ezer külföldi tanul ma Magyarországon magyar egyetemeken ösztöndíjprogramokkal. A humanitárius támogatások ügyében teljesen igazat adok önnek, tényleg szívmengető látni, ahogy a magyar társadalom megmozdult az ideérkező menekültek megsegítése ügyében. Jár a köszönet és a nagyrabecsülés minden önkéntesnek, egyházi szervezetnek, karitatív szervezetnek, akik segítettek abban, hogy emberséges módon tudjuk fogadni a hozzánk érkezőket. A világvárvány kitörésének hatásairól pedig szerintem már beszéltünk.

(Közbeszólásra:) Igen, de ott megint el tudom mondani a pozíciómat, szerintem ugyanezt mondta az elnök asszony is, tehát van megtámadó és megtámadott, van agresszor és megtámadott. Mi az agresszort, aki Oroszország, elítéljük; a megtámadottnak pedig, aki Ukrajna, mellette állunk. Kiállunk Ukrajna mellett mindannak dacára, ami az elmúlt időszakban a magyarokkal történt Ukrajnában, és kiállunk az ukránok mellett mindannak dacára, hogy megpróbáltak beleavatkozni a magyar választási folyamatba, nem mellettünk - teszem hozzá.

Szeretném elmondani önöknek azt is, hogy a Nemzetközi Beruházási Bank egy nemzetközi bank, mint a neve is mutatja, és nem áll semmilyen európai uniós szankció alatt. És mindaddig, amíg így van, nem tudom, miért kellene napirendre tűzni ennek a banknak a kitelepítését Magyarországról, miközben a magyar gazdaság számos szereplőjének beruházásához adott hitelt, támogatást, és számos nagy nemzetközi nyugati vállalattal áll mindenfajta pénzügyi kapcsolatban.

Az Információs Hivatal teljesítményére büszke vagyok, az ott dolgozók munkájára is büszke vagyok. Értem én, hogy ön az önök politikai családjából indul ki, de ez nálunk nem úgy működik, hogy veszekszünk portfóliókon. Szerencsére nem koalíciós kormányunk van, nem összeeszkábálva van ez hét vagy nem tudom, hány

különböző pártból, a politikai spektrum különböző pontjairól. Ebben a kormányzati szerkezetben ez így logikus szimplán. Ez így logikus. Azt gondolom, hogy a szuverenitásvédelem miatt fontos, hogy a szolgálatok egy helyen legyenek. Valószínűleg Rogán miniszter úrról nem egyezik a véleményünk, szerintem kiváló irányítója lesz a minisztériumához tartozó intézményeknek.

Szerintem az is helyes a mostani gazdasági védekezés során, hogy a forrásgenerálásra alkalmas pénzügyi intézetek, beleértve az Eximbankot, a Fejlesztési Bankot, a Garantiqát és a többieket, egy helyen vannak, a gazdaságfejlesztési tárcánál. Egyetértettem azzal a megközelítéssel, hogy ma az energiaellátás, az energiabiztonság kérdése politikai kérdés, ezért annak a külpolitikával foglalkozó minisztériumnál kell lennie, a valaha volt legnagyobb magyar energetikai beruházással együtt. A beruházásösztönzés is a mi feladatunk, ezért szerintem az is jó döntés, hogy az ehhez szükséges ipari parki fejlesztésekért felelős NIPÜF nevű intézmény hozzánk kerül. Tehát szerintem ezek logikus és helyes döntések, és hála istennek, nem személyi vagy marakodási alapon dőlnek ezek el nálunk. Nem volt szükség ilyen típusú egyeztetésekre, mint lett volna szükség ahhoz, ha más eredmény jött volna ki a választáson, ami hála istennek, nem jött ki.

A szankciók ügyében. Nyugat-Balkán. Szerintem van egy nagyképű hozzáállása az Európai Uniónak a Nyugat-Balkán kapcsán, és azért mondom, hogy nagyképű, mert általában beszélnek a Nyugat-Balkánról, de nem beszélnek velük, a Nyugat-Balkánon megválasztott vezetőkkel. Tetszik, nem tetszik, Milorad Dodikot megválasztották a boszniai szerbek a saját vezetőjüknek. És értem én, hogy politikailag nem szimpatikus nekik, mert nem egy mainstream figura, de mi nem értünk egyet azzal, hogy őt szankcionálni kellene. Tehát mivel a szankciós döntésekhez egyhangúság kell, én világossá tettem nyilvánosan is meg a külügyminiszeri tanácsülésen is - mert nem úgy vagyok, mint az engem oltogatók, hogy ugye, kitartotok az álláspontotok mellett, hanem megmondom, amit gondolunk -, hogy nem fogunk támogatni szankciókat Milorad Dodik elnökkel szemben; és a felelősségteljes szomszédságpolitikánk jegyében igen, a határon túli gazdaságfejlesztési programokhoz hasonlóan egy vállalkozásfejlesztési program pályázati alapú finanszírozásában részt veszünk Bosznia-Hercegovinában. Ezt a 100 millió eurót három részre osztjuk, a pályázati kiírás meg is született az első 35 millió eurós csomagról.

Ami a volt macedón miniszterelnököt illeti, ő kapott menekültstátuszt, ennek az elbírálása nem a kormány dolga. Ami a Türk Államok Szervezetét illeti, mi büszkék vagyunk arra, hogy egy ilyen szervezetnek az európai képviselete itt van Magyarországon, büszkék vagyunk arra, hogy minden országnak, aki tagállam és megfigyelő, van benne delegáltja. A magánprogramjaim kapcsán, ha nem gond, akkor önnel nem konzultálnék. Másokkal sem.

Ami a munkamegosztást illeti az európai ügyekben, a miniszter asszony, az igazságügy-miniszter asszony hasonló portfóliót vitt, mint most, gyakorlatilag változatlan a portfóliója ebből a szempontból. Az Európai Unióban vannak olyan ügyek, amelyek az Európai Unió úgymond külpolitikájához és kereskedelempolitikájához tartoznak. Ezeket az ügyeket vittem mindig én, és vannak olyan ügyek, amelyek belső kormányzati koordinációt igényelnek, ezek tartoznak az igazságügyi tárcához. Ez változatlan marad. Annyi van, hogy az én portfólióm most annyival egészül ki, hogy az Európai Unió Energia Tanácsában is én fogom képviselni a magyar kormányt, de ez nincsen hatással a Varga miniszter asszony portfóliójára. Navracsics miniszter úr pedig az európai uniós fejlesztéseket fogja koordinálni, és az ő portfóliója eddig a Miniszterelnökségen volt, Ágostházy Szabolcs államtitkár úr portfóliója kerül gyakorlatilag hozzá. Ez a három portfólió eddig is külön helyen volt, jól működött az együttműködés, ebből a szempontból nincsen semmilyen változás. Az

interreg programok, tehát az európai uniós forrásból finanszírozott, szomszédos országokkal együtt végrehajtott, határon átnyúló programok továbbra is a KKM hatáskörében maradnak, mint ahogy az volt eddig is, külpolitikai eszközként tekintünk rájuk.

És még annyit szeretnék itt mondani, hogy igen, kisalföldiek vagyunk mind a ketten. Való igaz, hogy mi úgy döntöttünk, hogy ne épüljön több szélerőmű. Való igaz, hogy önök jelezték, hogy ez az önök álláspontjával nem egyezik meg, ugyanakkor azt szeretném itt mondani önnek, hogy azért mégiscsak most már van 3700 megawattnyi megújuló kapacitás Magyarországon, amiből 3000 napenergia. A cél az volt, hogy 2030-ra érjük el a 6500 megawattot. Most úgy látjuk, hogy ezt 2025-re, tehát öt évvel korábban el fogjuk érni, és a 2040-es célt, a 12000 megawattot is korábban el fogjuk érni. Tehát attól függetlenül, hogy a szélenergiára vonatkozó beruházásokat nem támogatjuk, a napenergiából és más megújulókból sokkal előbb vagyunk a megvalósítás terén, mint eredetileg terveztük, és ez egy európai összehasonlítás szempontjából is, alelnök úr, egy kifejezetten ambiciózus programnak minősíthető.

Az Afrika-stratégia végrehajtása menetrend szerint alakul, ott a törökökkel dolgozunk szorosán együtt, már több programot is bonyolítottunk le közösen. Törökország kifejezetten erős a gazdasági érvényesítésben az afrikai kontinensen, és a velük való együttműködés segít minket is abban, hogy sikeresek tudjunk lenni. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is nagyon szépen...

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszterjelölt: *(Jelzésre:)* Mire nem válaszoltam? *(Dr. Vadai Ágnes közbeszólására:)* Ó, bocsánat, tényleg. Elnézést, nem akartam elbliccelni a dolgot. Tehát azt szeretném kérni a képviselő asszonytól, hogy abban a naiv illúzióban semmiképpen se ringassa magát, hogy csak minket és csak az oroszok próbálnak a világon... *(Dr. Vadai Ágnes közbeszólására:)* Képviselő asszony nem mondta, és azt kérem, hogy ne is gondolja *(Dr. Vadai Ágnes közbeszólására:)*, és nem is gondolja. *(Derűltség.)* Oké, értjük egymást. Tehát nemcsak az oroszok oldaláról szembesültünk ilyen típusú kiberakciókkal és nemcsak a Külügyminisztériumban. Minden szükséges intézkedést minden esetben megtettünk ezek elhárítására. Én értem, hogy nagyon könnyű úgy cikkeket írni, hogy névtelen forrásokra hivatkozunk. Én értem, hogy lehet mindenfajta ködös állításokat tenni. Értem, hogy vannak csalódott emberek, akik szeretnék a minisztériumban dolgozni, de ők nem dolgozhatnak ott. Értek mindent, és értem azt is, hogy nekik joguk van hülyeségeket beszélni, de a helyzet az, hogy minden kibertámadásra, amelyet a hatóságaink detektáltak, a megfelelő biztonsági válaszokat megadtuk.

Megadtuk, és ön azt is nyilvánvalóan jól tudja, tisztelt képviselő asszony, hogy a kibervédelem, a magyar kormányzati szervek kibervédelmének összehangolására vonatkozó funkció nem az általam vezetett minisztériumban van. Tehát itt én részben tudok lépéseket és döntéseket hozni, részben pedig más minisztertársammal közösen kell lépéseket hozni. Azt kell mondjam, hogy amikor jeleztük ezeket a kibertámadásokat, mindig a kibervédelem összehangolásáért felelős intézményektől a lehető legnagyobb és leggyorsabb támogatást megkaptuk, és azonnal léptek annak érdekében, hogy a támadásokat elhárítsuk és a károkat minimalizáljuk. Sajnos több irányból is érkeznek ilyen típusú érdeklődések a külügyi informatikai rendszerek iránt, azonban azt nem tudom megtenni, hogy minden egyes országgal, ahonnan ilyen támadások indulnak, felfüggesztem az együttműködést, mert akkor gyakorlatilag nagyon külpolitikára már nem is lenne szükség.

ELNÖK: Miniszter úr, miniszterjelölt úr, képviselőtársaim, gondolom, hogy jó vitáink lesznek a Külügyi bizottságban ebben a ciklusban is. Szeretném ugyanakkor kérni azt, hogy a hangnemét ennek a bizottságnak próbáljuk megóvni a plenáris ülésnek a hangnemétől. Azt hiszem, hogy nem lenne jó, ha mi süllyednénk az ő szintjükre, inkább a plenáris ülés érje el azt a színvonalat, amit mi itt megszoktunk a Külügyi bizottságon belül. Ennek pedig nagyon fontos része, hogy itt nagy hangsúlyt helyezünk a szakmai színvonalra, és azt hiszem, hogy izgalmas kérdéseket jártunk körbe miniszter úr, miniszterjelölt úr segítségével, és szeretném kérni a képviselőtársaimat, hogy ha az elkövetkezendő időszakban témákra vonatkozó javaslataik vannak, hogy milyen kérdéseket járjunk körbe, akkor tegyék meg az ezzel kapcsolatos ötleteket, javaslatokat. A titkárság ezeket föl fogja dolgozni, és kidolgozunk egy megfelelő munkarendet majd.

Köszönöm szépen miniszter úrnak ezt a hagyományainkhoz híven nagyon izgalmas, szerteágazó eszmecserét, noha ez nem az éves rendes meghallgatása volt, hanem a négyéves rendes meghallgatása volt, de ez egy jó alkalom arra, hogy kérjem őt, illetőleg az államtitkár kollégákat, hogy az elkövetkezendő időszakban is folytassuk ezt a jó gyakorlatot.

Határozathozatal

Amennyiben nincs további hozzászólási szándék, a határozathozatal következik. Juhász Hajnalka helyettesítése megszűnt, Nacsá Lőrincet viszont Balla alelnök úr helyettesíti. Kérdezem a tisztelt bizottságot: ki az, aki támogatja Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszterre történő kinevezését? Aki igennel szavaz, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Megállapítom, hogy 6 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, és 2 tartózkodás mellett a bizottság támogatja Szijjártó Péter miniszteri kinevezését. A bizottság ez irányú döntéséről haladéktalanul tájékoztatni fogom házelnök urat. Miniszter úr, munkájához sok sikert, jó eredményeket kívánok!

Az ülés berekesztése

Tisztelt Bizottság! A napirendi pont végére értünk. Az egyebek körében van-e bárkinek kérdése, felvetése? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincsen, az ülést berekesztem. Szép napot kívánok, a viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 18 perc)

Németh Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Baloghné Hegedűs Éva